اعلامیهٔ کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران به‌مناسبتِ اول ماه مه، روز جهانی کارگر!

درودِ آتشین به پیکارِ بیش از یک سدهٔ طبقهٔ کارگر و زحمتکشان ایران برای شکل‌گیریِ جامعه‌ای رها از فقر و محرومیت، برای داشتن حکومتی ملی و مردمی، و برای بهره‌مندی از آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی!

کارگران و زحمتکشان ایران!

کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران فرارسیدن یازدهم اردیبهشت‌ماه- اول ماه مه- روز جهانی کارگر را به شما شادباش می‌گوید. امسال با یکصدوسی‌وشش‌مین سالگرد برگزاری اول ماه مه در سراسر جهان مصادف است، مناسبتی که در جریان برگزاری نخستین کنگرهٔ انترناسیونال دوّم در سال ۱۸۸۹/ ۱۲۶۸ خورشیدی پایه‌گذاری شد. سنت خجستهٔ برگزاری راه‌پیمایی در نخستین روز اول ماه مه بزرگ داشتن مبارزهٔ اعتراضیِ کارگران آمریکایی برای کاستنِ ساعت‌های کار از ۱۴ ساعت در روز به ۸ ساعت در اول ماه مه ۱۸۸۶ / ۱۲۶۵ خورشیدی آغاز شد و سپس در روز چهارم ماه مه با سرکوب خشن و خونین کارگران معترض در شیکاگو روبه‌رو شد. مراسم اول ماه مه که امروز در سراسر جهان از جمله در میهن ما با شرکت صدها میلیون نفر از کارگران و زحمتکشان برگزار می‌شود نه تنها بزرگداشت آن مبارزهٔ قهرمانانهٔ کارگران آمریکا، بلکه فراخوانی به ادامه دادنِ مبارزه کارگران در سراسر جهان برضد نظام غیرانسانی و استثمارگر سرمایه‌داری به‌هدفِ ساختن جهانی دیگر است.

امسال فرا رسیدن روز جهانی کارگر مصادف است با تهاجم بی‌سابقهٔ سرمایه‌داری انحصاری به حقوق کارگران و زحمتکشان که نتیجهٔ آن بیکاری، فقر، و محرومیت فزایندهٔ میلیون‌ها انسان زحمتکش است. بر اساس آمار سازمان ملل متّحد، امروزه بیش از ۷۰۰ میلیون نفر در جهان در فقر مطلق به‌سر می‌برند و بیش از ۱٫۸میلیارد نفر از جمعیّت جهان کم‌تر از ۱٫۹ دلار در روز مزد می‌گیرند. برای نمونه، در ایالات متحده آمریکا دولت نژادپرست و شبه‌فاشیستی ترامپ در صد روز نخست حکمرانی‌اش تهاجمی بی‌سابقه را به حقوق زحمتکشان این کشور آغاز کرده است. بیکار کردن صدها هزار تن از کارمندان دولت، تهاجمی نژادپرستانه برای اخراج صدها هزار پناهنده از خاک آمریکا، و اعزام هزاران تن انسان بیگناه به زندان‌های مخوف السالوادور، و برنامه‌ریزی برای محروم کردن ده‌ها میلیون تن- خصوصاً سالمندان و بازنشستگان- از حق بیمهٔ پزشکی دشواری‌هایی بسیار را برای زندگی قشرهای گوناگون جامعه به‌وجود آورده است. این است سیمای کریه سرمایه‌داری انحصاری در قلب امپریالیسم جهانی یعنی آمریکا، کشوری که در آن بر اساس آمار رسمی دولتی، بیش از ۳۷ میلیون انسان زیر خط فقر هستند و بیش از ۳۰ میلیون شهروند آن از داشتن بیمهٔ درمانی محروم هستند. این وضعیت درحالی بر ایالات متحده حاکم است که بر اساس تحلیل مؤسسهٔ مطالعات سیاست‌گذاری از فهرست میلیاردرهای فوربس، اکنون ۸۰۱ میلیاردر در ایالات متحده با مجموع ۶٫۲۲ تریلیون دلار ثروت زندگی می‌کنند، ثروتی که از دارایی نیمی از کل جمعیت آمریکا (۳۴۰ میلیون نفر) بیشتر است.

ما در سال گذشته همچنین ادامه یافتن جنایت‌های رژیم نژادپرست و جنایتکار اسرائیل را در غزه شاهد بودیم، جنایت‌هایی که با حمایت آشکار امپریالیسم جهانی و سکوتِ ذلت‌بار رسانه‌های کشورهای سرمایه‌داری همراه بود. این جنایت‌های بی‌وقفه وجدان آگاه انسان‌دوستان در سراسر جهان را به‌درد آورده است. کشتار بیش از پنجاه هزار نفر اهالی غزه از جمله بیش از دوازده هزار کودک تا زمان حاضر درحالی ادامه دارد که کشورهای سرمایه‌داری‌ای مانند آمریکا و بریتانیا و کشورهای عضو اتحادیهٔ اروپا همچنان با آغوشی باز میهماندار نتانیاهو و سران دولت اسرائیل هستند، چهره‌هایی با دستانی آلوده بخون که درمقام جنایتکاران جنگی باید به پای میزمحاکمه کشانده شوند. فیلیپ لازارینی، رئیس "آنروا"، آژانس امدادرسانی سازمان ملل متحد به آوارگان فلسطینی، در انتهای سال ۱۴۰۳هشدار داد از سرگیری جنگ، غزه را برای ساکنان آن به "جهنمی روی زمین" تبدیل کرده است. لازارینی در روزهای اخیر در پلتفرم "اکس" (توییتر سابق) همچنین اضافه کرد ارتش اسرائیل اجازه ورود کالاهای ضروری را نمی‌دهد و نوار غزه به سرزمین ناامیدی تبدیل شده است و "گرسنگی عمدی و ساخته دست انسان "در غزه در حال گسترش و تشدید است.

کارگران و زحمتکشان ایران!

یازدهم اردیبهشت‌ماه سال ۱۴۰۴ با صدوچهارمین سالگرد برگزاری روز جهانی کارگر در کشور ما مصادف است. نخستین بار در سال ۱۳۰۰ در ایران به‌ابتکار کمونیست‌ها و "شورای مرکزی فدراسیون سندیکای کارگری" روز جهانی کارگر برگزار شد. امسال درحالی به استقبال از برگزاری روز جهانی کارگر می‌رویم که ایران بیش از پیش با بحران‌های عمیق اقتصادی، سیاسی، و اجتماعی رو به‌رو است. سال گذشته سال اعتراض‌های گستردهٔ کارگران و زحمتکشان علیه سیاست‌های کلان رژیم ولایت فقیه بود، سیاست‌هایی که کشور را بیش از پیش به ورطهٔ ورشکستگی اقتصادی و فقر و محرومیت میلیون ها انسان زحمتکش کشانده است. مرکز پژوهش‌های اتاق ایران، در گزارش تحلیلی‌اش با عنوان: "فقر، رفاه و سیاره: راه‌های خروج از بحران‌های چندگانه" با اتکا به گزارش بانک جهانی ۲۰۲۴/ ۱۴۰۳خورشیدی، عنوان کرد نرخ فقر در سال‌های اخیر در سطح ۳۰ درصد تثبیت شده است. نتایج برآوردهای "مرکز پژوهش‌های مجلس" نیز نشان می‌دهند نرخ فقر در سال ۱۴۰۳ همچنان در سطح ۳۰ درصد باقی ماند. حتی بر اساس این ارقام و با احتساب این‌که جمعیت ایران از مرز ۹۰ میلیون نفر فراتر رفته است، امروز به‌لطف سیاست‌های مخربِ در راستای منافع کلان سرمایه‌داری کشور و حکومتِ عمیقاً فاسد و ضدمردمیِ جمهوری اسلامی بیش از ۳۰ میلیون نفر از شهروندان میهن ما در ورطهٔ فقر دست‌وپا می‌زنند و عدهٔ این شهروندان هرروز رو به افزایش دارد. واقعیت امر این است که در نتیجهٔ سیاست‌های نولیبرالیِ تعدیل ساختاری مانند: خصوصی سازی، تعدیل انسانی [اخراج] نیروی کار، از بین بردن زیرساختار تولیدی کشور، مقررات زدایی، و آزاد سازی دستمزدها، زحمتکشان با معضل‌هایی بی‌شمار ازجمله تورم روزافزون، نامتناسب بودن حداقل دستمزدها با هزینهٔ سبد معیشت، فراگیر شدن قراردادهای موقت و نبودنِ امنیت شغلی و شرایط ایمنی در محیط کار، و افزایش بیکاری، مواجه‌اند.

میهن ما در سال گذشته از سوی کارگران، زحمتکشان، بازنشستگان، پرستاران، معلمان، فرهنگیان نسبت به سیاست‌های رژیم، و از سوی زنان کشور به‌ویژه، بر ضد سیاست ضدانسانی تحمیل حجاب، درمجموع سیاست‌هایی که وضعیتی بسیار پرتنش را در جامعه ما پدید آورده‌اند، صدها حرکت اعتراضی را شاهد بود. رژیم با اتکا و تمرکز بر سرکوب خشن و خونین اعتراض‌ها و دستگیری‌های تقریباً هرروزه فعالان کارگری، مدنی، و زیست محیطی و اجرای بسیاری از حکم‌های اعدام توانسته است همچنان به حیاتش ادامه دهد.

امسال روز جهانی کارگر با سپری شدن نزدیک به یک‌سال از آغاز اعتصاب گستردهٔ کارگران پروژه‌ای صنایع نفت، گاز و پتروشیمی مصادف خواهد بود. قابل توجه است که در حال حاضر فقط در بخش دولتی بیش از ۲۰۰ هزار نفر در صنایع نفت شاغل هستند که دو سوم این شاغلان با "قراردادهای موقت" استخدام شده‌اند یا از کارکنان "ارکان ثالث" (پیمانی) هستند که درآمد آنان در مواردی فقط یک‌سوم درآمد کارکنان رسمی است. مبارزهٔ "کارگران پروژه‌ای" صنعت نفت برای حذف پیمانکاران، افزایش مزد، از بین رفتن تبعیض و اجرای قانون "دستمزد یکسان برای کار یکسان"، دریافت دستمزد برابر با دستمزد نیروهای رسمی شاغل در وزارت نفت، اجرای طرح طبقه‌بندیِ مشاغل، و جز این‌ها، در تمام بخش‌های تولیدی و تعمیرات ادامه دارد. در بخش‌های دیگر صنایع کشور و همچنین بخش دولتی نیز اعتراض‌های کارگری در سال گذشته ابعادی گسترده داشته‌اند که به اعتصاب‌های کارگران معدن، اعتراض‌های کارگران مجتمع نیشکر هفت‌تپه، شرکت مخابرات، وزارت نیرو، کارگران صنایع فولاد کشور، کارگران راه‌آهن، میهمانداران قطارهای مسافربری، و کارگران شهرداری از جمله می‌توان اشاره کرد.

یکی از نمونه‌های نمایان مبارزهٔ زحمتکشان کشور در سال گذشته اعتراض‌های دلیرانهٔ بازنشستگان، معلمان، و پرستاران کشور برای دریافت مزد بالای خط فقر، و داشتن امنیت شغلی بود که به شهرها و بیمارستان‌های مختلف کشور کشانده شد. از جمله در ۱۴بهمن‌ماه ۱۴۰۳ بیش از هفده هزار نفر از کارکنان و کادر حوزهٔ بهداشتِ دستگاه‌های مختلف و مرکزهای بهداشتی و درمانی کشور در نامه‌ای به پزشکیان نوشتند: "ما به‌عنوان کادر حوزه بهداشت خواهان بررسی و رسیدگی به وضعیت حقوق و مزایای نامناسب خود هستیم."

مبارزهٔ سراسری بازنشستگان کشور، مبارزه‌ای که در نوع خودش در جهان بی‌نظیر است، در سال گذشته به‌رغم همه سرکوب‌ها و تهدیدهای دستگاه‌های امنیتی رژیم برضد فعالانش همچنان در سراسر کشور ادامه یافته و در جایگاه نمونه‌هایی درخشان از پیکار و پایداری زحمتکشان میهن ما در مقابل رژیم ستمگر ولایت فقیه است. باردیگر سال نو خورشیدی با صدای اعتراض بازنشستگان آغاز شد و در هفته‌های پس از نوروز هزاران تن از بازنشستگان سراسر کشور دوباره در خیابان‌ها ظاهر شدند و به اوضاع‌واحوال وخیم معیشتی، وضعیت سخت بهداشت و درمان، مستمری‌های ناچیز، به‌تعویق افتادن پرداخت ناچیز سنوات، اجرا شدن ناقص همسان سازی، و دیگر مطالبه‌های برآورده نشده‌شان همچنان منسجم و استوار اعتراض‌شان را ادامه دادند.

کارگران و زحمتکشان ایران!

امسال اول ماه مه در شرایطی برگزار می‌شود که سیاست‌های خانمان‌برانداز و ماجراجویانهٔ رژیم در منطقه در سال‌های اخیر و خصوصاً در دو سال گذشته خطرهایی جدی برای صلح و حاکمیت ملی ایران به‌وجود آورده است. خطر درگیری نظامی با امپریالیسم آمریکا و مزدور منطقه‌ای‌اش دولت نژادپرست و جنایتکار نتانیاهو کشور را در وضعیتی بسیار دشوار و خطرناک قرار داده است. آغاز دور دوم مذاکرات میان نمایندگان آمریکا و جمهوری اسلامی ایران و توافق برای ادامهٔ گفت‌وگوها، در هفته‌های اخیر، توانسته است از تبدیل شدن تنش‌های موجود به حملهٔ‌ای نظامی از سوی آمریکا و اسرائیل به ایران و آغاز جنگی تازه جلوگیری کند.

واقعیت امر این است که سران حکومت ولایی و در رأس آنان خامنه‌ای با سیاست‌هایی که تا کنون داشته‌اند ایران را در موقعیتی بسیار ضعیف- هم در عرصهٔ خارجی و هم در عرصهٔ داخلی- قرار داده‌اند. اکنون مدت‌هاست که سران رژیم به‌علت درماندگی در مدیریت بحران سراسری کشور و در برابر بخش عظیمی از جامعه که خواهان پایان یافتن دیکتاتوری خامنه‌ای هستند، جز اجرای نمایش‌هایی مبتذل ضمن استفاده‌هایی بی‌وقفه از ابزارهای سرکوب، راهی دیگر پیش پای‌شان نمی‌بینند.

نشستِ وسیع کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران در بهمن‌ماه ۱۴۰۳، در پیام به کارگران و زحمتکشان کشور، تأکید کرد تجربهٔ جنبش مردمی چندسال اخیر بر این واقعیت گواه است که بی‌حضور سازمان یافته و متشکلِ طبقهٔ کارگر و زحمتکشان سد استبداد را نمی‌توان درهم شکست و مداخله و دست‌درازی امپریالیسم به میهن متوقف نمی‌شود. از خیزش "زن، زندگی، آزادی" تا امروز مبارزات جنبش کارگری گسترشی بیش‌تر یافته که این خود نوید دهندهٔ حضور متشکل طبقهٔ کارگر و زحمتکشان در تحول‌های سیاسی کشور است. نکتهٔ بسیار پراهمیت در این میان ضرورتِ پیوند یافتنِ مبارزات جنبش کارگری با مبارزات عام سراسری بر ضد دیکتاتوری است. می‌باید پیوندی این‌چنینی را از هرجهت تقویت و تحکیم کرد. کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران بار دیگر فرا رسیدن اول ماه مه روزجهانی کارگر را به همهٔ کارگران و زحمتکشان کشور شادباش می‌گوید. حزب تودهٔ ایران افتخار می‌کند که در صف‌های پیکارش سندیکالیست‌ها و کارگرانی رزمنده و انقلابی و آگاهی همچون وارطان سالاخانیان، علی اُمید، آصف رزم‌دیده، صابر محمدزاده، محمّد جانجانیان، علی شناسایی، حسین‌پور تبریزی، حسن جلالی، و بسیاری دیگر از این چهره‌های ماندگار کارگری مبارزه کرده‌اند و نمونه‌هایی درخشان از رزمندگی، شهامت، اخلاق انقلابی، و ازخودگذشتگی را در تاریخ جنبش انقلابی و کارگری میهن ما برای مبارزان آینده تجسم بخشیده‌اند.

حزب تودهٔ ایران در کنار جنبش سندیکایی کشور و فعالان و رزمندگان راه طبقهٔ کارگر در ایران ضمن گرامی‌داشتِ روز جهانی کارگر، امنیّت شغلی و مزد و مزایای شایسته برای همهٔ زحمتکشان یَدی و فکری، رفع تبعیض نسبت به کارگران زن، کارگرانی که از ستمی دوگانه رنج می‌برند، آزادی فعالیّت سندیکایی و حق تشکّل در سندیکاها و اتّحادیه‌های کارگری مستقل، پایان دادن بی‌درنگ به پیگرد و حبس و سرکوب فعّالان سندیکایی، آزادی فوری و بی‌قیدوشرط همهٔ زندانیان سیاسی-عقیدتی را خواهان است.

درود به کارگران و زحمتکشان رزمندهٔ ایران!
ماندگارباد خاطرهٔ تابناک جان‌باختگان جنبش کارگری و همهٔ جان‌باختگان راه آزادی میهن!
پیروز باد مبارزهٔ کارگران و زحمتکشان ایران برای تأمین منافع صنفی و سیاسی و برای پایان دادن به حکومت ضدمردمی و استبدادی جمهوری اسلامی!
تحقق حقوق زحمتکشان در صلح ممکن است، نه در جنگ!

کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران
۷ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۴

آدرس پستی:	B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
آدرس سایت حزب:	http://www.tudehpartyiran.org
ای-میل حزب:	E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de
تلگرام حزب:	https://t.me/tudehpartyirandotorg
فیس بوک حزب:	https://www.facebook.com/profile.php?id=100064514717426
توییتر حزب:	https://x.com/OfficialTudeh

For Peace, Independence, Democracy, Social Justice and Socialism

حزب تودهٔ ایران
Tudeh Party of Iran

"Nameh Mardom"
Central Organ of the Tudeh Party of Iran